

Projektové noviny

www.7zskolin.cz

Číslo 8

16. ročník (2019/2020)

červen/2020

SEDMIČKA

Samostatná příloha časopisu

Výuka ve všech polohách.....

....na různých místech.... i s pomocníkem...

Výroba a pálení miničarodějnice na zahradě

O čem sním, když nespím....

Celodenní super výlet, *Martin Folkman III.C*

Kdybych si tak mohl půjčit na jeden den velkou, dospěláckou benzínovou čtyřkolku. To bych jel na celodenní výlet někam hodně daleko. Třeba lesem až na Šumavu. To je dlouhá cesta.

Čtyřkolka by byla krásná, maskáčová a měla by velká světla, nosiče, nárazový štít a kola jako traktor. Půjčil bych si helmu, oblečení, chrániče loktů a holení. Vyleštěná čtyřkolka by na mě čekala, až na ní nasednu.

Nasednul bych, nastartoval a rozjel se na ní do dálky. Jezdil bych rychle jako závodní auto. Zastavil bych několikrát na čerpací stanici a natankoval benzín. Celý den bych se projížděl. To by byl super den.

Chtěl bych mít jednu krásnou velkou čtyřkolku, která by byla jenom moje.

Můj SUPER výlet do Prahy, *Klaudie Knittichová III.C*

Rodiče mi slíbili, že si o prázdninách můžu sama vymyslet svůj super den. Nejraději bych jela na výlet do Prahy, do skákacího centra Jump Arény.

Brzo ráno bychom vstávali, aby ten SUPER den byl co nejdelší. Na internetových stránkách mě moc zaujaly různé skákací trampolíny, měkké kostky, kam se padá a různé překážky. Z této Jump Arény bych si přála zajet do Aquapalace Praha, kde bych si po náročné skákací akci odpočinula plaváním. Hodně a ráda plavu, protože jsme se třídou navštěvovali kurs plavání, kde jsem se naučila plavat. Potom mě lákají tobogány, klouzačky, vířivka a sauna. Celý výlet bych zakončila u Mc Donald's, kde mám své oblíbené dětské menu. Určitě přijedeme domů až večer, kde na mě bude čekat moje

postýlka a krásné sny z celého SUPER dne.

Můj super den, Barbora Flídrová, III.C

V letě mi babička dovolila, že můžu přespat u kamarádky Lei.

Druhý den, jsme jeli s jejími rodiči do Prahy na výlet.

Chtěly jsme jít s Leou na dinosaury, ale samotné nás tam nepustily. Tak jsme jeli do Království železnic.

Večer jsme se vrátili a já jsem u kamarádky přespala.

Druhý den po snídani jsme hráli hry a odpoledne se koupali v bazénu.

Takový si představuji super den. :-)

Největší aquapark na světě, Agáta Rakušanová, III.C

Kdybych si mohla vybrat, jak bych strávila svůj nejvíc super den, chtěla bych navštívit ten největší aquapark na světě!

Sice nevím, kde se nachází, ale to je úplně jedno.

Líbilo by se mi, kdyby tam se mnou jela mamka, tatka, Petr i Maruška a všichni moji bráchové, protože s nimi je to větší zábava, než když jsem sama. Vyzkoušela bych úplně všechny atrakce. Ničeho bych se nebála, protože vím, že tobogány a skluzavky nejsou vůbec nebezpečné, ale naopak zábavné a adrenalinové. Moji bráchové by si asi nejvíc vyhráli

v malém teplém bazénku. Ale na to už jsem já velká.

Největší legrace je v bazénu s tátou a Petrem, protože nejsou líní jako třeba mamka, která si vždycky někam sedne a jenom se dívá a je jí pořád zima. To mně není zima skoro nikdy. A když jo, tak mi to stejně nevádí. Mamka miluje vířivky a ohřívací místnosti, takže by se asi schovala tam.

V aquaparku bych chtěla být celý den i s dobrým obědem, třeba s boloňskými špagetami. Přála bych si, aby se tam všem líbilo a všichni byli spokojení, aby bráchové nekňourali a aby tam byla teplá voda kvůli mamce. Už jsem navštívila hodně aquaparků, ale ještě ne ten úplně největší. Doufám, že se mi to někdy splní.

Vodní radovánky prostě miluju.

Jak si představuji svůj super den, Jan Mrňák, III.C

Můj super den je, když s rodiči jedu vlakem do hlavního města Prahy navštívit aquapark. V aquaparku si můžu zaplavat ve velkém bazénu, skákat do vody, jezdit na skluzavkách a užívat si jízdu na dlouhém tobogánu. Také určitě navštívím saunu, vířivku, vlnobítí a venkovní bazén.

Po dlouhém vodním dovádění mi pěkně vyhládlo. Nakonec s rodiči navštívím zdejší restauraci, kde se dobře najíme.

Pak musíme na nádraží a vlakem odjíždíme do Kolína.

To by byl ten pravý super den.

Můj Super Den, Martin Remler

Ráno se probudím, nasnídám, obléknu a vyrazím do školy. Nemusím myslet na to, abych měl zakrytý obličej. Nebojím se sáhnout na kliku u vchodových dveří. Těším se na své kamarády, až si povíme, co jsme předešlý den dělali.

Ve škole je rušno. Ve třídě jsme skoro všichni. Paní učitelka je s námi. Místo hudební výchovy si jdeme poslechnout koncert do divadla. Není zavřeno. Odpoledne máme kroužek mého oblíbeného plavání. Do bazénu není vstup zakázán. Večer mi maminka slíbila, že zajdeme na výbornou pizzu. O víkendu pojedeme k babičce a dědovi a nemusíme se bát. Ještě před půl rokem jsem si nedovedl představit, že úplně obyčejný den je vlastně super den.

Vzkazy:

Posíláme vypracovaný úkol. O víkendu budeme tvořit, pošleme ještě příspěvek do pracovních činností. Mějte se moc krásně.

Posíláme trochu víkendového tvoření. Příspěvek do pracovních činností. Malovali jsme kameny a vytvořili šášu.

Co dělám v době koronaviru doma, jak trávím svůj čas? Jiří Šíma, IV. D

Doma se dopoledne učím a odpoledne chvíli můžu hrát hry, abych se zabavil. Jinak pomáhám mamce s dvojčaty. To zabere hodně času. V dubnu jsme doma slavili - Mírovi a Aničce byl 1 rok.

Každý týden jezdíme k babičce a dědovi. Hrozně rádi nás vidí a vždy se na nás těší.

Týden jsem u mamky a další týden zase u tatky, protože jsou oba doma a nechodí do práce. Tak se střídají a hodně mi pomáhají s učením.

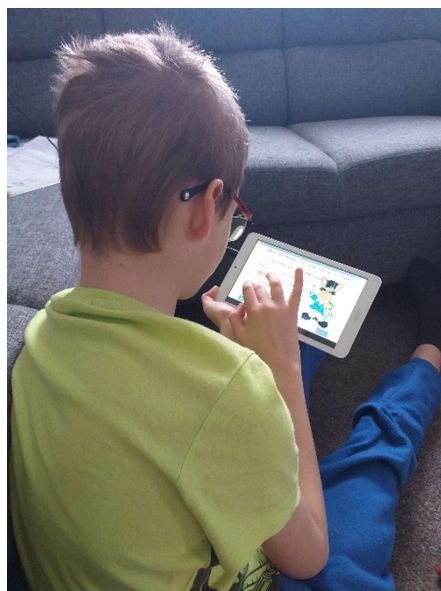
U mamky mám psa Barču a jsem teď rád, že s ní mohu být i přes den a venčit ji, hrát si s ní a blbnout. Někdy jdu ven na koloběžku.

Většinou když jsem s tatškou tak jezdíme pryč z města na chalupu. Je to malá osada Milkovice kousek od Dětenic a je tu hezký klid a moc pěkná příroda. Jezdím sem hrozně rád.

Minulý týden jsme podnikli výlet na Hrubou skálu. To bylo hrozně fajn, jet někam pryč, abychom nebyli pořád doma.

Tyhle prázdniny jsou pro mě ty nejdelší, co jsem zažil. I když vím, že to vlastně prázdniny nejsou, ale беру to tak.

Jen doufám, že už brzy nebudeme muset nosit venku roušku, nemám to rád a zase uvidím své kamarády. Moc mi všichni chybí.

Chci Vám napsat, jak se mi daří v době zavřené školy

Vojta Bartoš, IV. D, Vídeň a Kolín

Ve Vídni zavřeli kvůli koronaviru školy pro děti do 14 let od pondělí 16. 3.

2020. Já jsem odjel s rodinou do Olešnice v Orlických horách, protože na vesnici nám podle rodičů bude lépe než ve městě. Hranice už byly sice zavřené, ale nás pustili do Čech bez problémů, ani cestovní pasy nechtěli vidět.

Když jsme přijeli, napadl čerstvý sníh. Já jsem se svými sourozenci chtěl postavit sněhuláka, ale nakonec jsme udělali sochu Moai, jako jsou na Velikonočních ostrovech. Byla mi až po ramena. Sníh roztál, ale socha vydržela. Další víkend napadl zase sníh, a tak jsme pekáčovali. Ale sníh opět brzy roztál. Tentokrát roztála i naše Moai.

Za několik dní se do našich vlastnoručně vyrobených ptačích budek nastěhovali ptáci. O jednu budku se dokonce prali dva páry ptáků. Špačci a nějaký menší ptáček. Špačci vyhráli. Do budky za chalupou se zase nastěhovala sýkorka modřínka. U dědy jsme pověsili větší budku pro sovy.

Jednou se u nás procházely sousedovi slepice. Nezaváhali jsme ani chvílečku, popadli jsme zbraně (Nerf pistole na pěnové náboje) a vyrazili jsme na obranu našeho území. Tak rychle jsem slepice uhánět ještě neviděl. Ty se jen tak nevrátí! Zahradu jsme ubránili.

Málokdo věděl o tom, že je na noční obloze vidět průlet satelitních vláček. Podle internetu má takový vláček asi 60 vagónků. Každý vagónek je jeden satelit. My jsme jich viděli 25. Ve velkých městech takové vláčky nebývají vidět kvůli světelnému smogu, který vzniká hlavně svícením lamp na ulicích. Vláčky jsme pozorovali několik nocí po sobě. Letos na jaře mají být také 3 superúplňky za sebou. Nejbližší byl Měsíc k Zemi 8. dubna, jen 357 035 km, ale stejně je to strašně daleko. Nám svítil do oken tak jasně, že jsme ani nemohli spát.

Protože se s nikým nestýkáme, mohli jsme navštívit v Kolíně babičku a dědu. U babičky je zakrytý bazén, a tak jsme se už mohli koupat. To bylo prima.

Najednou zazvonil mamčin telefon. Maminka zkoprněla, protože nám prý v Olešnici hořel kompost! Dokonce přijeli i hasiči! Naštěstí nevznikla žádná velká škoda. Podle tatínka tam asi odhodil někdo do suché trávy nedopalek od cigarety, tráva začala hořet a od ní i trámy, které ohraničují kompost.

O týden později, to už jsme byli zase na chalupě v Olešnici, nám volala sousedka, že nepoteče voda, protože někde překopli vodovodní potrubí. Hned jsme napustili vodu do všech nádob a lahví, které jsme měli po ruce. Dokonce i do vany, protože jsme nevěděli, jak dlouho ta voda nepoteče. Poruchu brzy opravili a večer už voda zase tekla. My jsme však naše zásoby vody používali ještě několik dní.

Lidé z města by si mohli myslet, že na vesnici je velká nuda. Ale to se mýlí. Každou chvíli se něco děje a já se rozhodně nenudím. Ale dopoledne musím dělat každý den úkoly do školy a to mě někdy nebaví.

Přeji Vám hodně zdraví, *Vojta Bartoš*

Dodatek od maminky:

Dobry den, paní učitelko,

děkuji za tak bleskovou odpověď. Vojtu to moc potěšilo. Je to pro mě i pro něj velká odměna, protože udržet ho u stolu bývá často problém. Stačí se jen otočit a on už dřepí na zemi u stavebnice. Z obyčejných kostiček si staví dráhu pro

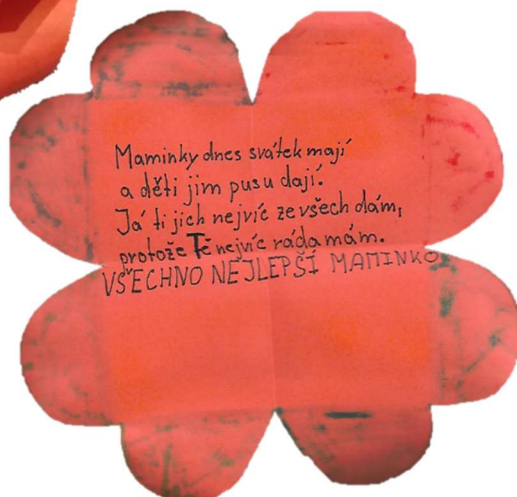
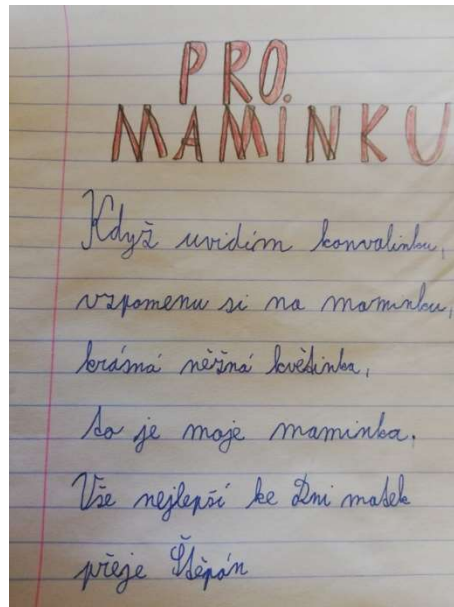
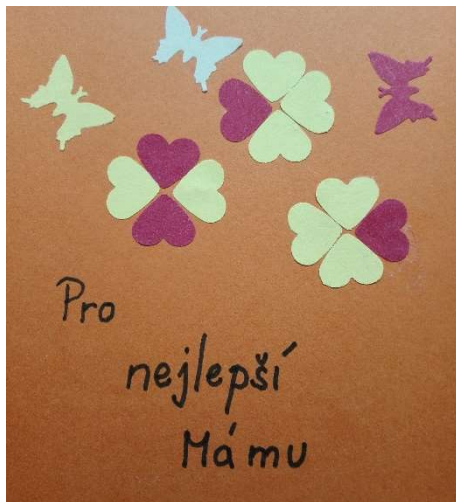
autíčka nebo vláčky, ze stavebnice Seva staví složité modely (tahač s několika přívěsy, otočnou dělostřeleckou kabinou, jeřábem apod., lodě nebo letadla). Dnes se měl zúčastnit telefonické konference a do toho se mu nechtělo, protože pan učitel řekl, že je to dobrovolné. Probírali tělesa, Vojta to zvládá, nudil se. Některé děti skáčou do hovoru, nejsou vyspělé na udržení určitých pravidel, aby výuka byla co nejprínosnější. Jsou to děti, spontánní. Také učitelé se s technikou často teprve učí. Nikoho neobvinuji, jen říkám, že je to složité. Sama bych se s moderními technologiemi krute prala.

Možná se uvidíme na Vojtově přezkoušení v červnu, ale to nespěchá. Vojta od příštího školního roku mění školu. V Rakousku zůstal systém z doby c.a k., tedy obecná škola 4 roky, pak něco jako měšťanka 4 roky. Vojta byl přijat na dvojjazyčné (CJ/NJ) víceleté gymnázium, kde první 4 roky jsou jako měšťanka a kdo má dobré výsledky, pokračuje další 4 roky jako gymnázium do maturity. Proto po přezkoušení docházku do Vaší školy ukončí.

Držím Vám palce, abyste Vy i Vaši blízcí zůstali zdraví. Aby Vám vydržel optimismus a elán, který z Vás sálá vždy, když mám možnost se s Vámi setkat. Hezky týden! Zuzana Bartošová

Naše dárky a přáníčka pro maminky od dětí ze III. B a V. B

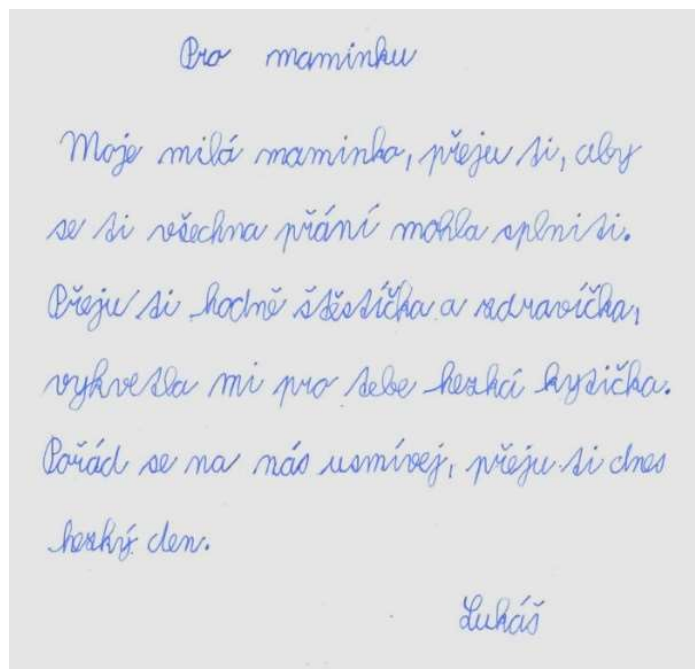
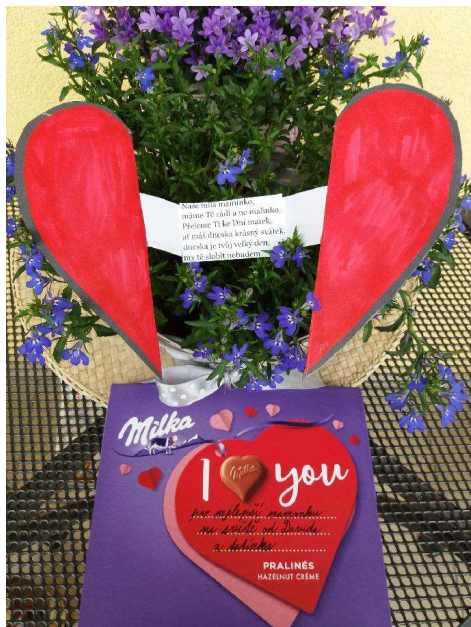

Milé maminky,

k Vašemu svátku - Dni matek přejeme vše nejlepší, hodně zdraví. Velmi Vám za všechno děkujeme.

Taková gratulace v neděli určitě potěšila všechny maminky. Někteří školáci ještě vyrobili a nazdobili práníčko nebo složili a naučili se básničku. Prohlédněte si a přečtěte ty od nás.

Pro maminku, Filip Kohel III. B

Mamča mě miluje a i já jí.

Jsme přece nejlepší přátelé,
víc než všichni andělé.

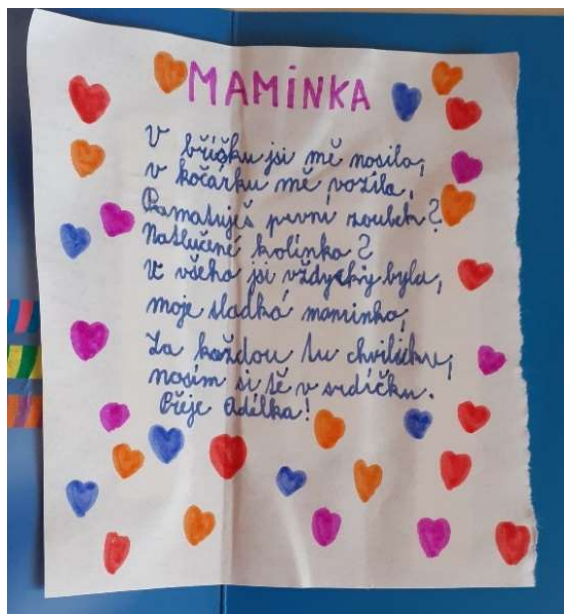
Jinou maminku nechci.

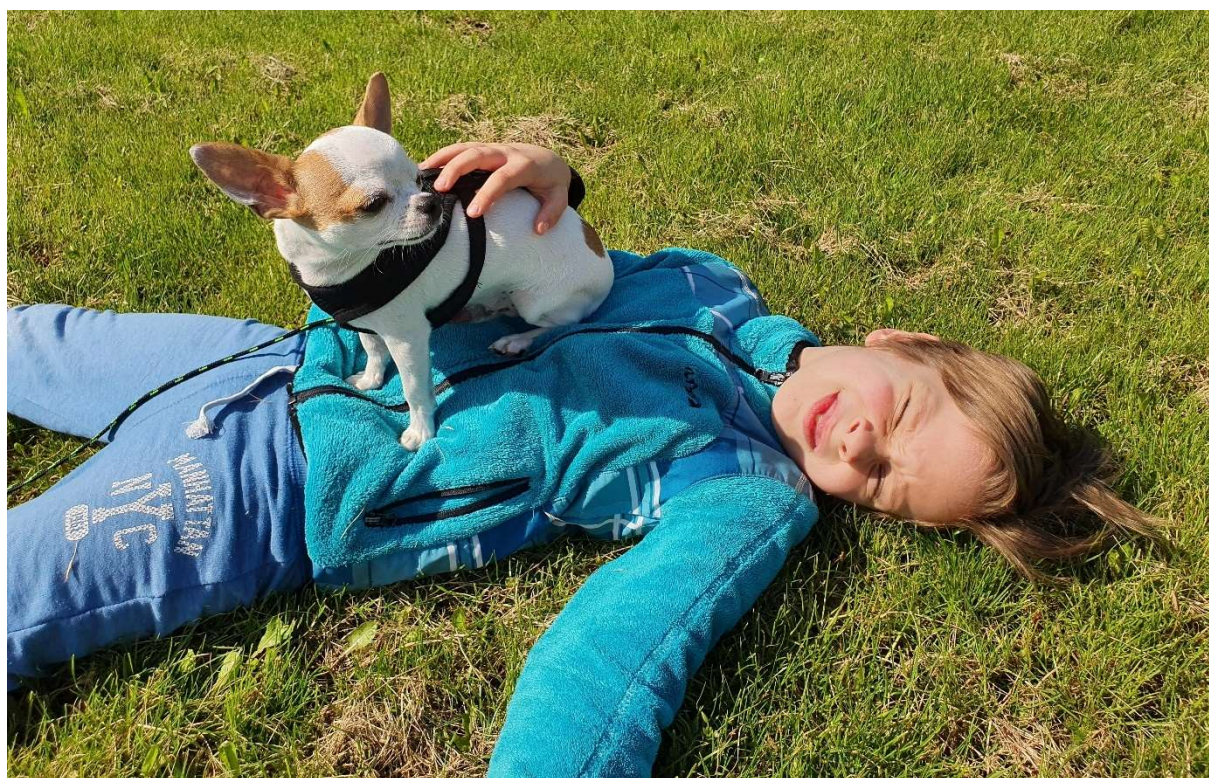
Mamince

Sára Posedělová, III. B

Den maminek dnes máme,
kytku do ruky dáme
a dárky přichystáme.
Vždy na mě hodná jsi,
moc ráda tě mám.
Den matek je den,
kdy maminky svůj svátek slaví –
LOVE mami.

Chvilé odpočinku a snění..... co bych dělal, kdyby.....

....., kdybych uměla kouzlit

Kdybych uměla kouzlit, ráda bych pomáhala starým lidem a lidem bez domova. U starých lidí bych vykouzlila, aby je nic nebolelo a mohli se o sebe sami postarat. A u lidí bez domova bych vykouzlila velký dům, kde by mohli bydlet a měli co jíst. Také bych si kouzlením přála, aby zvířátka nikdo netýral a aby děti nebyly nemocné. A jak bych se chovala? Na to kouzlo nepotřebuji. Každý by měl vědět, jak se má slušně chovat... *Klaudie Knittichová 3.C*

Jednoho dne jsem úplně nečekaně zjistila, že mám nadpřirozené schopnosti. Nebo spíš to nebylo jednoho dne, ale jednoho večera... Byla jsem už hrozně unavená, ležela jsem na gauči u televize a věděla jsem, že bych si měla jít ještě vyčistit zuby, ale vůbec se mi nechtělo. Řekla jsem si, kéž už bych je měla vyčištěné! A v tom jsem si uvědomila, že v puse cítím chuť po zubní pastě, a když jsem si přejela jazykem po zubech, byly úplně hladké. Prostě měla jsem je vyčištěné! Kouzlo! Rozhodla jsem se to ověřit. Můj telefon ležel na policičce a já jsem v duchu vyslovila přání, abych ho měla na dosah. Ve vteřině ležel vedle mě na gauči. A tak to začalo...

Asi první dva týdny jsem jen takhle blbnula a hrála si. Jednou ve škole se pak stala taková nepříjemná věc, že se děti posmívaly spolužákovi, protože je tlustý, a mně ho bylo líto. Já se nikdy nikomu neposmívám, teda někdy jenom mému bráčkovi, třeba když se mu nepovede kotrmelec. To mě hned mamka napomene a já si uvědomím, že se to nemá, a bráčkovi pomůžu. No a jak mi toho spolužáka bylo líto, moc jsem si přála, aby toho ostatní nechali, aby si ho nevšímali, nebo dokonce, aby se s ním kamarádili a chovali se k němu hezky. A opravdu, jako mávnutím kouzelného proutku, místo posmívání a nadávek se s ním začali normálně bavit. Ptali se, jak se měl o víkendu, chválili, že má hezké tričko a někdo ho dokonce zval odpoledne na návštěvu.

A tak mě napadlo, že bych takhle mohla vždycky pomoci tomu, kdo to bude zrovna potřebovat. Ještě ten den se to povedlo několikrát. Kamarádce jsem přičarovala zapomenutou učebnici, ale udělala jsem to tak, aby to vypadalo, že jsem ji našla zapomenutou v lavici. Nechtěla jsem, aby o mých schopnostech někdo věděl.

Po škole na hřišti jsem viděla chlapečka, který moc brečel, protože maminka už chtěla jít domů a on tam chtěl samozřejmě ještě zůstat. V duchu jsem vyslovila přání, aby maminka změnila názor, když v tom jsem viděla, jak z kabelky vytahuje časopis, sedá si na lavičku a chlapeček skočil zpátky do pískoviště. Měla jsem z toho moc dobrý pocit. Mě totiž vždycky mrzí, když se někdo trápí, do každého se hned vcítím a pak se trápím taky.

Zajímavé je, že moje kouzla nestačila na velká přání. Moje maminka by si přála bydlet v domečku. Zkoušela jsem to už několikrát, ale nepodařilo se to. Nebo přičarovat milion, moře v Kolíně, aby se nemuselo do školy, to jsem nedokázala. Vždy to byly spíš takové drobnosti, které ale někomu zlepšily náladu.

Stejně nečekaně, jako jsem tuto schopnost nabyla, jsem ji také ztratila. Prostě to přestalo fungovat. Mně to ale nevadí, protože vím, že můžu pomáhat druhým i bez nadpřirozených schopností. *Agáta Rakušanová 3. C*

....., kdybych měl kosmickou loď

Zakokrhal kohout a vstal jsem. Pak jsem našel na internetu, že se mohu přihlásit na průzkum Měsíce. Jel jsem na vojenskou základnu do Texasu a tam jsem si vybral kosmickou loď s názvem Bob. Bob měl černou barvu s hvězdami a galaxiemi. Měl laserovou zbraň proti jiným lodím a skener, který skenuje, zda je v blízkosti jiná loď až na 100 km. Vzal jsem skafandr, připoutal jsem se, odstartoval a letěl na Měsíc. Přistál jsem, vypustil jsem z lodě své výzkumné roboty, kteří prohledávali Měsíc. *Adam Laichman 3. C*

Vždy když pozoruju noční oblohu, přemýšlím, jestli někde ve vesmíru existuje život podobný tomu našemu. Podle vědců je jen v naší galaxii několik milionů exoplanet, na kterých může být život. Kdybych měl kosmickou loď, vydal bych se na jednu z nich.

Od roku 1969, kdy na Měsíc vstoupil první člověk, se nepodařilo dostat na jiný vesmírný objekt. Dalším cílem je kolonizovat Mars do 10 let. Problémem přistání na Marsu je vysoká radiace, dlouhý let a nenávratnost. Moje raketa by to ale uměla. Pomocí červí díry bych se rychle dostal na neprozkoumaný konec galaxie. Stejně jako se dánský mořeplavec Bering v 18. století vydal zjistit, jestli je Amerika spojená s Ruskem, vydal bych se zjistit odpověď na otázku, kterou má lidstvo od nepaměti.

Tak jako se píše v jedné básničce, dozvěděli bychom se, jsou-li tam tvorové jako my, jsou-li tam žáby taky. *Martin Remler 3. C*

....., kdybych byl archeologem

Jsem archeologem v Egyptě a právě jsem se vydal hledat pyramidu krále Achnatona.

Bylo ráno a slunce svítilo. Rozjel jsem se jeepem daleko do pouště. Mapa mi ukázala místo, kde jsem měl pyramidu hledat. V písku se zatřpytila malá věžička. Opatrně jsem odhazoval písek lopatkou. Hieroglyf na stěně jsem dobře znal ze starých knih. „Je to ona!“ vykřikl jsem radostí.

Když už byla pyramida celá odkrytá, vstoupil jsem dovnitř a prošel jsem chodbou do místnosti. Uviděl jsem sarkofág krále Achnatona, papyrusové svitky s hieroglyfy, zlato a malby na stěnách. Usmíval jsem se.

Byla to krása a já jí viděl jako první člověk na světě. Ještě, že jsem se stal archeologem v Egyptě. Podařilo se mi totiž objevit poklady staré tisíce let.

Martin Folkman 3. C

Oslava narozenin

„Kolikáté ho je dneska?“ ptala se Sisi, když se vzbudila. Když se podívala na kalendář, zjistila, že je 10. října.

„EEEEEEEEE“, vypískla Sisi a běžela se obléknout.

Když vběhla do kuchyně, zjistila, že je vše stejné. Jsou její narozeniny a všichni zapomněli?!

„Děje se něco?“ zeptal se Dark, který si všiml smutného výrazu Sisi.

„N-ne...“ vykřikla Sisi. Po snídani si běžela hrát se svou panenkou. Když vytahovala panenku z růžové krabice na hračky, všimla si zmačkaného špinavého papírku na dně krabice.

„Co to je? A co to dělá tady?“ koukala udivená Sisi.

Na papírku byl namalovaný jejich dům, z kterého vedly černé tečky rovnou do lesa. Po pár minutách váhání se rozhodla, že bude následovat černé tečky. Tak se tedy oblékla na ven a běžela k lesu. Dark a Lucy se dívali na televizi a ničeho si nevšimli. Sisi se běžela podívat k domu Feeho. Na zahradě nikdo nebyl, tak zkusila zatukat. Po pátém zatukáním bez výsledku se rozhodla prostě otevřít dveře. Nikdo doma nebyl.

„Třeba se šli projít“ řekla si Sisi a dál následovala černé tečky. Když byla v lese, pozorně pozorovala každý kmen nebo pařez, dokud nenašla druhou část mapy. Na druhém kousku papíru vedly černé tečky rovnou ke studánce. Běžela tedy k opuštěné studánce uprostřed lesa. Třetí kousek mapy byl v polorozpadlém kbelíku u studánky. Na třetí mapě byly černé tečky navedené ke zřícenině hradu. Po malém odpočinku u studánky Sisi běžela rovnou k hradu Sionu.

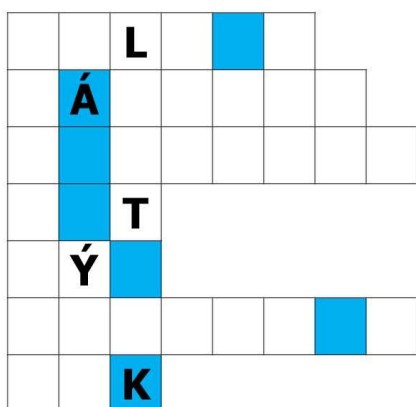
Blízko zříceniny slyšela podivné zvuky. Když se prodrala hustým křovím, viděla něco neuvěřitelného! Uviděla obří jídelní stůl s horou různých jídel! Fee, Flora, Dark a Lucy tam seděli také. Nad obrovským stolem se tyčila vlajka s nápisem „HEZKÉ NAROZENINY!“.

Byla to oslava! Přímo pro ni! A tak prožila Sisi své desáté narozeniny.

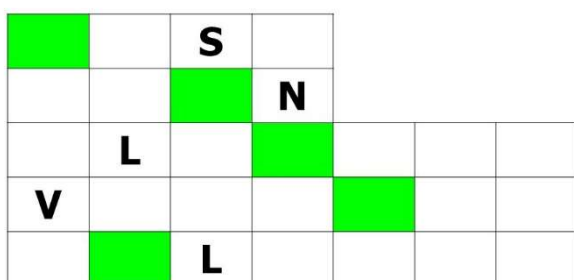
Laura Škotová, IV. D

Křížovky pro zábavu i poučení

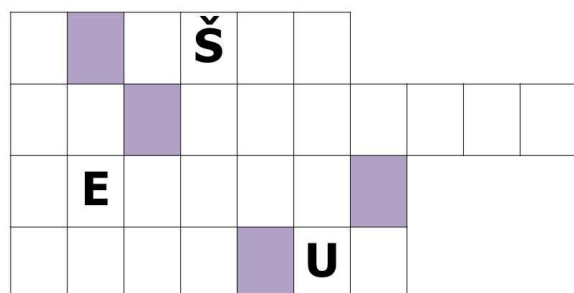
Doplň vyjmenovaná slova po B

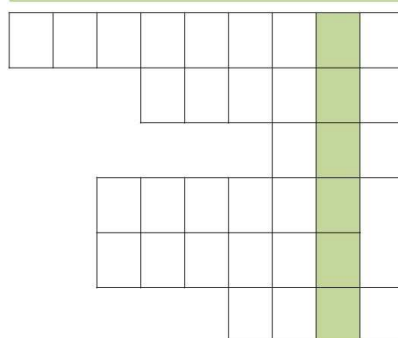
Doplň vyjmenovaná slova po L.

Doplň vyjmenovaná slova po L.

Doplň křestní jméno osobnosti.

Čech
Jirásek
Mácha Karel
Smetana
Němcová
Dvořák

Český stát za vlády přemyslovských knížat

Křížovka :

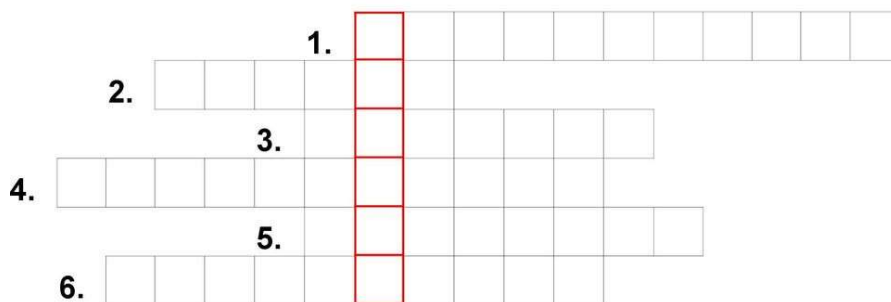
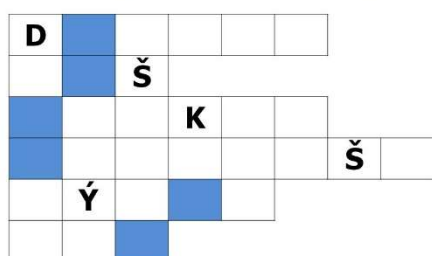
1. Vládnoucí rod v Čechách v 9. a 10. století
2. První české stříbrné mince
3. První skutečně doložený přemyslovský kníže
4. Rod, jehož rodovým sídlem byla Libice a který nechal Boleslav II. vyvraždit
5. Jméno knížete, který nechal zavraždit sv. Václava
6. Boleslav II. založil roku 973 pražské

Tajenka : Poustevník, který se stal představeným Sázavského kláštera byl

r. 993 založen první mužský klášter

řád benediktinů – nositelé vzdělání a kultury

Doplň vyjmenovaná slova po M.

Výlet

Ráno jsme se připravili a jeli jsme vlakem až do **Prahy**. Na každém koutku hlavního nádraží byla dezinfekce.

Šli jsme pěšky až do **muzea čokolády** (přesný název "**Chocotopia**"), kde jsme si prohlédli, jak se vyrábí čokoláda.

Poté na nás čekal **VR film** o čokoládě.

Dali jsme si **horkou čokoládu** a já jsem si tam jako suvenýr koupil **čokoládové baterky** :-).

Poté jsme se podívali na **Staroměstském náměstí** na **orloj** (měli jsme štěstí, že zrovna to začalo).

Nakonec jsme se prošli po **Karlově mostu** a tramvají na hlavní nádraží a vlakem až domů.

Úkoly jsem vypracoval, jsou v příloze. Jeden plakát na ČAS je koloběh vody v přírodě, druhý je komiks o znečištění přírody člověkem. *David Libich, IV. D*

domkem. Dva jsme ale dali do akvária v domě. Teplejší voda urychlila jejich vývoj a mohli jsme pozorovat, jak jim rostou zadní nožičky. Brzy už budou mít i přední. Až jim odpadnou ocásky, vrátíme je do přírody.

Ačkoliv často přšelo, stihli jsme natrhat

pampeliškové květy, ze kterých maminka uvařila výborný **pampeliškový sirup**. Ten se nám bude v zimě hodit proti kašli. Také jsme opakovaně trhali listy pampelišek pro sousedovi králíky. Jeho osm samic porodilo celkem 32 mlád'at a potřebují kvalitní a zdravé krmení.

Když bylo slunečno, stavěl jsem na pískovišti různé **stavby**: mimoúrovňové křižovatky, dálnice, mosty, sopky nebo hrady. Bratr mi s chutí pomáhal.

Se zájmem jsme v televizi sledovali v přímém přenosu **start americké rakety Space X**. Bohužel 10 minut před startem se změnilo počasí a let byl odvolán. Za

dva dny při testech na jiném místě vybuchla testovací raketa stejné společnosti. Pro kosmonauty to jistě nebyl žádný příjemný pocit před dalším startem. Druhý start rakety Space X se už podařil. Kosmonauti letěli k vesmírné stanici ISS. Teprve za hodinu po úspěšném připojení mohli opustit svůj modul.

Jednoho dne nás tatínek volal ven před dům. Nad vesnicí letěl totiž červeno-žlutý **horkovzdušný balón**. Letěl velmi nízko. Zpočátku se nám zdálo, že bude škrtat o

špičky stromů, ale pilot přidal plyn a držel se těsně nad korunami. U nás takové balóny obvykle nelétají a už vůbec ne tak nízko.

Minulý týden jsme jeli na první větší **cyklovýlet**. "Výhoda" bydlení na horách je ta, že když chce člověk podniknout okružní výlet, musí hned na začátku do kopce

a na konci pro změnu zase do kopce. V nedaleké vesnici jsme v ohradě viděli pást se dvě hnědé lamy. No proč ne, vždyť jsme na horách. Přestávku na oběd jsme si udělali u sestřenice a objednali si pizzu. Celkem jsme ujeli 43 km.

Protože rodiče jeli o víkendu do Vídně pro letní oblečení a další věci, zůstali jsme **u babičky**. Její soused chce pěstovat kozy, ale v ohradě se zatím prohání jen pštros! Opravdu, měří dva metry a umí hodně rychle utíkat. Ve škole jsem se dověděl, že pštros může běžet rychlostí až 70 km/hod.

Ale většinou se musíme každý den učit a to už taková zábava není. **Četl jsem i několik knížek** v němčině, ale už mám připravenou i českou. Teď se připravuji na přezkoušení z češtiny. Doufám, že se mi to povede na jedničku. Pak

budu zase dohánět úkoly z rakouské školy. Ale **prázdniny se už blíží a já se na ně velmi těším**. Moc Vás pozdravuji a posílám pozdrav i všem spolužákům! *Vojta*

Krásné prázdniny všem, kteří dočetli až sem.
A v září – snad už všichni a bez omezení –
na shledanou ve škole.

Redakční rada: žáci 1. stupně a jejich učitelé a vychovatelky. Příspěvky zpracovali: Mgr. Kopáček-Hözllová, Mgr. Šmahelová, Mgr. Horová, Mgr. Jouzová, žáci a rodiče tříd II. A, III. B, IV. D, V. A, V. B
Grafická úprava Mgr. Libuše Hovorková